

- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia za szkodę i krzywdę poniesione przez skarżącą;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, iż decyzja o przedłużeniu umowy o pracę jest niezgodna z prawem, ponieważ jest wynikiem reorganizacji przeprowadzonej przez ENISA, która zdaniem skarżącej nie została przeprowadzona w interesie służby – naruszenia art. 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego, naruszenie zasad przejrzystości i niedyskryminacji, oraz naruszenie art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 2 lit. a) decyzji zarządu MB/2018/14.
 - Reorganizacja była wadliwa z racji braku jasności i przejrzystości, naruszenie zasady pewności prawa, oczywisty błąd w ocenie oraz naruszenie zasady 6 decyzji MB/2020/5.
 - Reorganizacja była wadliwa z racji braku uzasadnienia.
 - Reorganizacja została przeprowadzona z naruszeniem załącznika 1 do informacji administracyjnej.
 - Reorganizacja została przeprowadzona z naruszeniem zasad 7 i 8 decyzji MB/2020/5, zasady dobrej administracji, art. 41 karty praw podstawowych oraz obowiązku dbałości.
2. Zarzut drugi, iż decyzja o przedłużeniu umowy o pracę jest niezgodna z prawem, ponieważ umowa skarżącej nie została przedłużona w przejrzystym i uczciwym postępowaniu – naruszenie art. 1 decyzji dyrektora naczelnego ED 38/2017 i pkt 5.1 Standard Operating Procedure, oraz naruszenie obowiązku dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2021 r. – TB / ENISA

(Sprawa T-560/21)

(2021/C 481/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TB (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i N. Flandin)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji ds. naboru ENISA o nieumieszczeniu skarżącej na liście laureatów na stanowisko kierownika wydziału „Executive Director Office” (TA/AD 9) – sygn. ENISA-TA-70-AD- 2020-04;
- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej ENISA o nieumieszczeniu skarżącej na liście laureatów na stanowisko kierownika wydziału „Corporate Support Services” (TA/AD 9) – sygn. ENISA TA71-AD-2020-05;
- w stosownym przypadku stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 8 czerwca 2021 r. oddalającej zażalenie wniesione na ww. decyzje przez skarżącą na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia za szkodę i krzywdę poniesione przez skarżącą;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, iż decyzje w sprawie „Executive Director Office” (EDO) i „Corporate Support Services” (CSS) są niezgodne z prawem, ponieważ są wynikiem decyzji z dnia 5 sierpnia 2020 r. o ogłoszeniu naboru na dwa stanowiska kierowników wydziałów EDO i CSS, która też jest niezgodna z prawem.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i braku wystarczającego uzasadnienia decyzji EDO i CSS.
3. Zarzut trzeci, iż decyzja EDO jest wadliwa z uwagi na brak bezstronności komisji ds. naboru oraz brak zgodności z prawem – naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 14 decyzji zarządu ENISA MB/2013/6.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2021 r. – Zásilkovna / Komisja

(Sprawa T-585/21)

(2021/C 481/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zásilkovna s. r. o (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat R. Kubáč)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie SA.55208 (2020/C) – rekompensata dla czeskiej poczty z tytułu świadczenia powszechnej usługi pocztowej w latach 2018–2022, wydanej w formie pism z dnia (i) 9 lipca 2021 r. oraz (ii) z dnia 31 sierpnia 2021 r., częściowo oddalającej skargę wniesioną przez stronę skarżącą w dniu 8 listopada 2019 r., dotyczącą subsydiowania skrośnego przez przedsiębiorstwo Česká pošta s.p. jego działalności handlowej;
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd, uznając, iż subsydiowanie skrośne czeskiej poczty nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
 - W szczególności podnosi ona, że subsydiowanie skrośne czeskiej poczty stanowi samoistną, niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, która była już udzielana przynajmniej w latach 2013–2017 (a bardzo prawdopodobnie nawet wcześniej) i którą Komisja powinna była zatem kompleksowo zbadać w odrębnym postępowaniu administracyjnym, a nie jako zagadnienie incydentalne w ramach postępowania w sprawie SA.55208 (2020/C), obejmującego tylko lata 2013–2017. Pogląd ten znajduje poparcie we wcześniejszej praktyce decyzyjnej Komisji. Instytucja ta błędnie uznała jednak, że subsydiowanie skrośne nie stanowi pomocy państwa.
2. Zarzut drugi, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła istotny wymóg proceduralny, ponieważ jej decyzja odmawiająca uznania subsydiowania skrośnego czeskiej poczty za samoistną pomoc państwa nie jest należycie uzasadniona.
 - W szczególności Komisja nie przedstawiła w zaskarżonej decyzji wystarczającego uzasadnienia. Instytucja ta naruszyła tym samym istotne uprawnienie proceduralne strony skarżącej, ponieważ wszystkie instytucje Unii są zobowiązane do uzasadniania przyjmowanych środków, tak aby zapewnić możliwość poddania ich kontroli sądowej.